

Lakeuden Sukeltajat ry:n pääleiri Suomenlahdella 29.6. – 6.7. 2008

Reissussa mukana eripituisia aikoja: Mika Passi, Janne Joensuu, Tomi Knaapila, Sami Myllykangas, Juha Myllykangas, Pertti Rislakeus, Antti Jormanainen, Anssi Ämmänkoski ja Harri Kortesoja. Kipparina Vuolakan Pekka, kansimiehenä Pekan poika Ville ja keittäjänä Elli.

Valokuva: www.orbiit.net.

Sunnuntai 29.6

Seuran pääleiri alkaa aina kovalla valmistautumisella, koska tavaraa on mahdottoman paljon. Joensuun Janne toimi kuljetuspäällikkönä ja haki allekirjoittaneen kotoa n. klo 10 sunnuntaiamuna. Siitä seurakämpälle ja pakkaamaan loput tavarat eli kompura, 5 pulloa hapetta, yksi 300 bar helium sekä köyttä, varaosia yms. tavaraa jota merellä tarvitaan, kun leiriä pidetään.

Porkkalanniemeen päästyämme Orbiit alkoi näkyä ja pääsimme lastaamaan kampeet laivaan. Knaapilan Tomi oli tullut perjantaina Valkeakosken porukan mukaan joten Tomi oli jo paikkansa varannut ja valmiina laivassa.

Salmö II

Sunnuntaina suuntasimme ensimmäiselle kohteelle, joka sijaitsi aivan Porkkalan edessä. Salmö II on puurakenteisen hylyn runko, joka lepää 18m syvyydessä. Kohde oli loistava kokeilla painotusta ja laitteiden toimintaa.

Maanantai 30.6

Hyvin nukutun yön jälkeen suuntasimme ensimmäiselle kohteelle joka oli venäläisen hävittäjän Gordyjin hylky (56m), joka upposi kuuluisassa Jumindan merimiinoitusessa toisessa maailmansodassa. Kelin ollessa erinomainen päätimme tehdä kohteelle kaksi sukellusta. Matkaan

lähti Tomi, Mika ja Janne.

Valmistelut olivat alkaneet edellisenä iltana nestetankkauksen ja sukellussuunnitelman tekemisellä.

Ensimmäinen sukellus:

Kiersimme sukellussuunnitelman mukaan komentosillan takaa vasenta laitaa mukailien keulaan, josta oikeaa reunaan seuraten takaisin nousuköydelle, komentosillan oikealla puolella. Oikean laidan puolella oleva merimiinan ankuri ja miinan korkeudensäätökela oli näkemisen arvoinen koska kyseinen työkalu oli aikoinaan pysäyttänyt tämän loistavan kokoisen hävittäjän.

Toinen sukellus:

Matkaan lähti myös kippari joka teki melkoisen keräilyerän laitteiden laitossa ennen sukellusta. Sukellusjärjestykseksi sovittiin Mika, Janne, Pekka ja Tomi. Sukellussuunnitelmaksi tehtiin kierros takana olevia torpedoputkien yli ja siitä kalastusverkkoja väistellen komentosillan vasenta reunaa ensimmäisen ja toisen tykin välistä takaisin nousuköydelle. Sukellus onnistui hienosti vaikka kipparilla ei ollut valoa ollenkaan. Jannen ja Pekan alkaessa nousta kävimme Tomin kanssa vielä oikeaa kylkeä pitkin perässä ennen kuin aloitimme nousun.

Maanantain näkyvyys oli todella hyvä. Vaakanäkyvyys lampulla oli 10-15m ja kun laittoi lampun pois, niin hylkyä pys-

tyi katselemaan vielä laajemmin kokonaisuutena. Todella upea päivä.

Tiistai 1.7

Tiistaiamuna aloimme siirtymään kohti Vaasa-hylkyä (n. 50m). Aurinkoinen ja tyyni keli suosi edelleen joten päätimme viettää koko päivän samalla hyllyllä. Matkassa mukana Tomi, Janne ja Mika!

Ensimmäinen sukellus:

Sukellussuunnitelmaksi tehtiin koko kierros hyllyn ympäri, koska Jannelle kerta oli ensimmäinen Vaasa-hyllyllä. Kierros aloitettiin oikeaa reunaa mukailien aina keulankautta kiertäen perään saakka. Perällä pudottauduimme murskaantunutta perää katsellen pohjaan asti. Siellä muutama kierros ja oikeaa reunaa pitkin nousuköydelle ja ylös.

Toinen sukellus:

Toiselle sukellukselle varasimme Jannelle myös 40 deko-kaasun koska tarkoitus oli tehdä edellistä pitempi sukellus. Sukellussuunnitelmaksi otettiin murskaantuneen takaosan tutkiminen ja pohjan kartoittaminen hieman etäämmällä hyllystä. Sukellus meni kaikkiaan todella hyvin ja vahvan trimiksin ansiosta pystyimme havainnoimaan useita pieniä esineitä ja yksityiskohtia hyllyn ympärillä.

Keskiviikko 2.7

Keskiviikkoamulla matkaan tulivat Sami ja Juha täyden nymiehiksi Tomin jäädessä rantaan. Päivän sukellukset aloitettiin Klaus Orberdorff –hyllyllä (n. 35-39 m) jossa puntin pudotuksen jälkeen tehtiin kaksi sukellusta.

Ensimmäinen sukellus:

Jaomme parit niin, että Mika ja Sami menevät edellä ja Juha ja Janne perässä. Laskeuduimme alas 35m:n, jolloin huomasi jotta puntti ei ollut hyllyssä, vaan jossain muualla. Otin reelin esiin ja kompassisuunnalla suunnistimme kohteelle.

Osuimme hyllyn keulan ja murskaantuneen komentosillan puoliväliin. Ihmettelin asiaa jonkin aikaa ja kun suuntasin keulaa kohti aloin epäillä onko tämä oikea hylky ollenkaan? Olinhan sukeltanut Klasulla aiemminkin, mutta kyseisessä keulassa vierailu oli ensimmäinen. Kävimme keulassa ja kiinnitin reelin sinne. Lähdin uudelleen kohti murskaantunutta osaa jota seuraten osuimme komentosillan seinämään. Vasta siellä hahmotin, missä olimme. Palasimme takaisin keulaan, irrotin reelin ja toin sen komentosiltaan kiinni. Siirryimme takaisin puntille, jossa näytin Juhalle, että pitää köydestä kiinni. Siirsin puntin ihan komentosiltaan kiinni valmiiksi seuraavaa sukellusta ajatellen.

Toinen sukellus

Sami ilmoitti ettei sukella enää tänään. Lähdimme Juhana ja Jannen kanssa alas. Sukellussuunnitelmaksi tehtiin kierros hyllyn ympäri ja kohteena perässä olevat vararuori ja potkuri jotka lepäävät kannella edelleen.

Hyllyn päällä oli nyt jonkin verran parempi näkyvyys, joten toinen sukellus ilman etsintää ja muuta seikkailua oli huomattavasti nautinnollisempi kuin ensimmäinen.

kertomuksen alkuosa: Mika Passi

02.07.2008 keskiviikkoilta

Nousimme laivaan keskiviikkoiltana Porkkalan satamassa. Laivalla oli jo aiemmin tulleet Mika, Janne, Juha ja Sami. Seurueeseen liittyivät nyt Pertti, Antti ja Anssi. Kun meidän seurueemme nousi alukseen, lähti Sami kohti siviilimaailman seikkailuja. Pikaisten varusteiden lastaamisen jälkeen lähti alus jo ensimmäiselle kohteelle, jonka pojat olivat varanneet laivan uusille tulokkaille.

Kohteena oli Alco-niminen kalkkilastissa uponnut puulaivan hylky. Syvyyttä kohteessa oli 8 metriä. Me uutena otimme reissun ensimmäisen merikosketuksen siis heti alukseen noustuamme kellon jo lähestyessä puolta yötä. Laivalla olleet olivat päivän sukelluksensa jo tehneet, joten he eivät sukeltamaan lähteneet. Hylky löytyi ja kiersimme kohteen pariin kertaan ympäri sekä kävimme ihmettelemässä hylkyä myös sen yläpuolelta. Kiertelyn jälkeen nousimme yksissä tuumin pintaan ja nousimme alukseen.

Varusteiden laitton jälkeen maistuivat yöunet makealta. Alus jäi ankkuriin kohteelle mutta joutui yön aikana vaihtamaan ankkuripaikkaa merenkäynnin kovenemisen vuoksi. Allekirjoittanut ei ollut tietoinen kuin hämärästi yön aikana tapahtuneesta vaikka keulakatutassa, korvan juuressa nousi ja laski aluksen ankkuriketju.

Kyllä meri-ilmastossa sitten ramaisee.

03.07.2008 torstaipäivä aluksessa

Torstain ensimmäinen kohde oli EST (Erkki) niminen rahtilaivan hylky. Pohjan syvyys kohteessa oli noin 33m. Sukellusryhmät olivat Pertti, Antti ja Anssi ensimmäisenä ryhmänä ja Mika, Jannen ja Juha toisen ryhmänä. Menimme ensimmäisenä ryhmänä pohjalle. Alusta ei heti löytynyt, joten kiinnitimme reelin nousuköyteen ja lähdimme tekemään etsintäkierrosta.

Kierroksella tuli vastaan hyllyn ankkuriketju, joka makasi pohjassa pitkin pituuttaan. Seurasimme ketjua aluksen keulalle ja kiinnitimme reelin keulan kaitteeseen merkiksi seuraavalle ryhmälle. Kiersimme aluksen vasemman puolen kautta. Alus oli vasemmalla kyljellään noin 45 asteen kulmassa. Aluksen masto ja savupiippu olivat kaatuneena hyllyn vasemmalle puolella. Perästä sukelsimme hyllyn oikeanpuoleista reunaa takaisin keulaa kohti. Koitimme kurkkia keulaosan ikkunoista sisälle, mutta tällä kertaa ei silmiin ottanut mitään erikoista. Toinen ryhmä oli havainnut samaisessa paikassa sisällä olevia WC-tilan kalusteita. Kuuleman mukaan aluksessa olisi myös kylpyamme nähtävillä, mutta tällä kertaa se jäi syvyyksien piiloihin. No seuraavalla kertaa sitten.

Torstain toinen kohde oli Jussarön saaren edustalla salmessa. Pohjan syvyys kohteessa oli 17 metriä. Ryhmäjako oli ennallaan mutta nyt menivät alas ensimmäiseksi Mika, Janne ja Juha. Menimme perässä hyllylle. Näkyvyys hyllyllä oli kohtalainen eli noin 5-6 metriä. Hylky oli nimetty hopeaprikiksi, vaikka kirjallisuuden mukaan ei tätä paljon etsittyä aarrelaivaa olisi koskaan todellisuudessa löytynytäkään. No oli tai ei, niin silti oli hylky näkemisen arvoinen kohde.

Hyllyn muodoista oli nähtävillä millainen laiva oli aikanaan ollut. Paikoillaan oli iso kölipuu ja runkokaaret sekä osittain laivan kannen runkopuut.

Hylky oli uponnut muutaman metrin verran pohjan mutaan. Hyllyn sisällä mudasta pilkisti lautojen päitä, jotka aikanaan olivat olleet joko tynnyri tai palju. Lautojen päiden asento paljasti esineen pyöreän muodon. Aikamme katseltuamme hylkyä ja sen ympäristöä, lähdimme etenemään hyllyltä pohjaa pitkin, katsellen josko alueelta löytyisi vielä muuta nähtävää. Epämääräistä ehkä painona toiminutta betonista viritelmää lukuun ottamatta ei muuta tullut vastaan.

Pintautuessaamme huomasi vahingoksemme, että olimme lähteneet hyllyltä suuntaan, joka oli vienyt meidät kauemmaksi tukialukselta. Salmessa kävi pinnalla kohtalaisen kova virtaus, jonka saimme tuntea alukselle takaisin uidesamme. Toinen ryhmä olikin fiksusti ottanut asian huomioon ja suunnan avulla sukeltanut pohjaa pitkin tukialuksen ohi ja pintautuessaan kelluskellut virran mukana takaisin tukialukselle.

Kaikkia perhanan niksejä sitä onkaan, totesi Weissmüller, kun uinut oli.

04.07.2008

Perjantain kohteena oli rahtialus Eira. Kohteen pohjan syvyys on noin 50 metriä. Alus makaa kölillään melko suorassa ja näkyvyys kohteella oli ehdottoman hyvä. Laiva on 116,5 metriä pitkä ja 15 metriä leveä. Hyllyn toiselta reunalta näki melkein toiselle reunalla, joten näkyvyys oli noin 12-14 metriä. Laskeuduimme samoilla ryhmillä kuin edellisillakin sukelluksilla.

Laskeutumisköysi oli kiinnitetty hyllyn komentosillan kaitteeseen. Laskeuduimme komentosillan läheisyydessä hyllyn kansitasoon. Kiersimme komentosillan ympäristöä useampaan otteeseen kurkkailien ikkunoista ja ovista hyllyn sisäosiin. Hyllyn kylkeen piirrettiin pakolliset merkinnät ja sitten lähdettiin köyttä pitkin ylös pintautumista odottelemaan.

Ennen seuraavaa sukellusta syötiin hyvin Ellin kappyyssissä ja otettiin aurinkoa. Ilma suosi sukellusten välissä.

Toisella sukelluksella Eiralle oli ryhmäjako ennallaan mutta tälle sukellukselle lähti myös aluksen kippari Pekka mukaan. Laskeuduimme ryhmänä köyttä pitkin komentosillalle ja lähdimme kiertämään hyllyn reunaa seuraten nokkaa kohti. Kiersimme nokan ja näimme massiivisen ankkuripelin. Takaisin päin tullessa katseltiin Eiran valtavia lastiruumia. Vielä kierros komentosillan ympäristössä ja sitten dekoilemaan.

05.07.2008

Lauantaiaamuna seurueeseen liittyi vielä Kortesojan Harri, joka vain muutama tunti aikaisemmin oli saapunut Suomeen. Päivän ensimmäinen kohde oli höyrylaiva Wasa. Ennen kuin pääsimme laskeutumiseen asti, joutuivat toiset odottelemaan tovin allekirjoittanutta. Olin jättänyt dekopullon liian ylös naruun roikkumaan ja sainkin tempo kokonaisen tovin ennen kuin sain pullon kiinni. Noin metrin aallokko ei ainakaan helpottanut punnertamistani. No yleisesti on tunnustettu, että lisääntynyt hiilidioksidi verenkierrossa parantaa sukellusta (heh heh!!).

Kohteeseen laskeuduttiin isona ryhmänä. Köydeltä lähdettiin kiertämään hylkyä keulan kautta ympäri. Näkyvyys ei ollut paras mahdollinen, mutta kohteesta sai luotua jonkinasteisen kokonaiskuvan ison ryhmän valojen ansiosta. Kohteen kansisyvyys oli alle 40m, joten alttiina oltiin noin 20 minuuttia. Dekoilun jälkeen ylös ja taas pääsimme Ellin kappyyssiin syömään.

Päivän toinen sukellus ja samalla leirin viimeinen sukellus meidän osalta tehtiin Klaus Oldendorffille. Antti jäi tältä sukellukselta pois. Hyllyn kansisyvyys on noin 30-33 metriä. Hylky on pystyssä mutta eri kahdessa palassa. Ryhmä laskeutui kerralla köyttä pitkin kohteeseen ja lähdimme kiertämään Mikan opastamana hylkyä, sen reunoja mukailen.

Kansisyvyudessa vedessä kävi kovahko virtaus hylkyyn nähden poikkisuunnassa. Helikoptereita ilman potkuja siis.

Kohdasta, josta alus on katkennut, pääsi kurkistelemaan hyllyn sisäosiin. Alus on katkennut kuin "veitsellä leikaten". Lopputulos on näkemisen arvoinen. Valitettavasti vajaan puolittamisen jälkeen jouduimme jättämään kohteen taas merelle ja lähdimme nousemaan pintaa kohden ja valmistautumaan retken päättämiseen.

Retkeen osallistujista osa oli pidempään ja osa vähemmän pidempään Orbiitilla Ellin sapuskoilla. Ryhmä, johon itse kuului, vietti aluksella vain kolme päivää, mutta näistä päivistä jäi haaviin melkoinen kasa uusia kokemuksia. Tämä oli itselleni ensimmäinen pidempi merireissu ja kokemuksena yksi rikkaimpia mitä olen sukeltamisen parissa päässyt kokemaan. Voin hyvillä mielin todeta, että tätä varten on sukeltamista harjoiteltu.

kertomuksen loppuosa: Anssi Ämmäkoski